

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. obširnost ugodno vabilo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranja na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Razpust državnega zbora.

Nekaj dni je tega, kar je glasilo gorenjeavstrijskih konservativcev, „Linzer Volksblatt“, javilo senačno vest, s katero se bavijo vsi politični krogi. Imenovano glasilo se ne peča z razširjanjem časnikaških rac, nego je resen list, ki ima ozke zveze z gorenjeavstrijskimi konservativnimi poslanci in tudi z visoko stoječimi gospodi, tako da se javljena vest nikakor ne sme zmatrati za hudomušno šalo.

„Linzer Volksblatt“ je trdil, da je grof Taaffe precej bolan, tako da ni več razpoložen za pletanje parlamentarnih intrig, v katerem poslu je on priznan in baje nedosežen mojster. Grof Taaffe je tudi neki uvidel, da z nemškimi levičarji ni izhajati in ker vé, da ti skoro nikake zaslonbe v narodu nimajo, hoče razpustiti državni zbor in delati na to, da bi levičarji izgubili kar največ mandatov, konservativci pa pridobili toliko novih zastopnikov, da bi bili najmočnejša stranka v parlamentu.

To je na kratko povedano jedro Volksblattovega članka. Če se uvažuje, kako zmedene, nejasne in negotove so sedanje parlamentarne razmere, če se pomisli, da se vlada tudi na trojno večino ne more zanašati in je celo mogoče, da parlament

na jesen ne odobri budgeta, tako se mora priznati, da je vest konservativnega glasila gorenjeavstrijskega dokaj dobro utemeljena, vsaj tako, da se je moči ž njo resno baviti.

To pa so storili te dni vsi listi, uaj pripadajo kateri koli stranki; povsod se je uvaževala eventualnost razpusta državnega zbora, povsod se je ugibalo, kaj je resničnega na Volksblattovem poročilu in kaj ne, v koliko je napoved o porazu levičarjev in o zmagi konservativcev utemeljena, jeli misliti na premembo sistema itd. itd.

Levičarski listi so v svojih člankih o eventualnem razpustu izražali ves silni strah, kateri jih prešaja pri misli, da bi mogel grof Taaffe odtegniti jim svoje podporo pri volitvah ter jo nakloniti njihovim nasprotnikom. „Neue Freie Presse“ se silno boji in kaže na strahoviti poraz, kateri je zadel pri zadnjih državnozbornih volitvah na Nemškem odotno svobodomiselnost stranko, priznava, da bi to isto dasi v manjši meri se moglo zgoditi tudi v Avstriji. List dokazuje potem, da bi vlada, tudi ko bi ravnala po napovedi „Linzer Volksblatta“, ne mogla doseči svojega smotra in da razpust državnega zbora niti v njenem interesu ni ter zatrjuje, da je imenovani list izrazil samo brumno željo gorenjeavstrijskih konservativcev.

Jako trezno in previdno presoja to zadevo Dunajski „Vaterland“. Ta ne veruje, da je Volksblattova vest osnovana, priznava pa, da so postale parlamentarne razmere v vseh ozirih tako slabe, da res ni več izhajati. Nasprotstva so se poostriala, nezadovoljnost je postala splošna in celo na večino od slučaja do slučaja ni več računati.

Ako bi bilo gotovo, da bi bilo po novih volitvah moči sestaviti trdno večino, bil bi razpust državnega zbora najbolje sredstvo, da se napravi konec vsem sedanjim homatijam. Toda uspeh je dvomljiv. More se sicer z neko gotovostjo trditi, da bi nemškoliberalna stranka pri volitvah izgubila dokaj mandatov, konservativci pa bi ohranili kar imajo in morda še nekaj okrajev pridobili, ali tudi radikalni elementi bi se izvestno tako pomnožili, da bi ne bilo moči sestaviti zanesljive večine. Samo če bi vlada razvila precizen volilni program, bil bi izid volitev drugačen, a v to treba desničarje od

levičarjev popolnoma ločiti, za tako akcijo pa razmere še niso zrele.

Še določneje pojasnjuje to zadevo in sploh ves sedanj položaj znani Dunajski dopisnik „Politike“, ki je vedno jako dobro informiran.

Ta poroča svojemu listu nastopno: V kolikor morem soditi, je „Linzer Volksblatt“ več poročal nego je res. Sedaj še nismo tako daleč. Grof Taaffe se drži še vedno svoje misli, izražene v besedi „durchfretten“. Predložil bo kako lex Trutnov ali vsaj obljubil kaj takega. Ta predlog najbrž še prvega čitanja ne bo doživel, grof Taaffe pa se bo napram levičarjem skliceval na porednega Jaworskega. Siliti vender Poljakov ne more. Potem bo skrbel za to, da se bo s katere koli strani predlagala reforma volilnega reda. Kolikor več bo takih predlogov in kolikor bodo bolj demokratični, toliko ljubše mu bode. Vsaka pravična volilna reforma odvzela bi levičarjem nekaj mandatov. Čim bo torej tak predlog prišel v razpravo in mu bo ministerski predsednik navidezno milostno prikimal, ležali bodo levičarji pred njim na kolenih in žrtvovali vse, kar se bo zahtevalo, samo da se vlada ne bo izrekla za kako volilno reformo, s katero bi se levičarji podpisala obsodba na smrt. Na ta način misli ministerski predsednik, da dobi tudi letos svoj budget in si tako zagotovi obstanek za jedno leto. Če tako ne pojde, potem seveda bo razpustil državni zbor. Za ta slučaj računajo dobri poznavalci razmer, da bi mogli levičarji izgubiti 20 do 25 mandatov in sicer bi jim jih oteli v alpskih deželah klerikalci, na Dunaji, na Dolenjem Avstrijskem in v Šleziji protisemiti na Češkem in na Moravi pa nemški nacionalci in Čehi. Pridobiti ne more levica nič, čisto nič. Izključeno sicer ni, da ujame tu ali tam slučajno kak mandat, ali to nima nikake važnosti. Ali tudi po takem porazu imela bi levica v najslabšem slučaju še vedno 80 mandatov, bila bi torej še vedno najmočnejša stranka v državnem zboru. Posebnega bi se torej z razpustom državnega zbora nič ne pridobilo. Levico je moči premagati samo na jeden način, s pomočjo volilne reforme. Ni treba, da se uvede splošna volilna pravica, pač pa jo je treba širšim krogom priznati. Ako grof Taaffe tega ne bo mogel doseči, potem bo

LISTEK.

Galov stolp pri Florenci.

Florenco (160.000 preb.) prištevajo najlepšim mestom Italije. Pravijo, da je dobilo svoje ime od velikega mnoštva cvetlic, ki rastejo na bližnjih gričih, zlasti od krasnih lilij, katere so sprejeli kot znak v mestni grb. S početka so bili tu naseljeni le nekateri trgovci iz starodavnih Fiesol (Faesulae), da so tu doli ob Arnu lože trgovali, ker so imeli tudi zvezo z morjem in vsemi feniškimi naselbinami. Ob času Rimljanov je bilo mesto pač še zelo neznanost, od Fiesol odvisno. Pozneje pa so mestno ozidje štirikrat razmaknili in dandanašnji se širi mesto tudi zunaj najpoznejšega obzidja. V začetku srednjega veka so ponehali prepiri med novo razvijajočo se Florenco in častljivo njeno metropolo Fiesole ter sta se oba dva kraja združila v jedno samo občino. Florenca kot republikansko mesto si je izbralo ručičo barvo, a Fiesole obranilo so svoj beli prapor kot najstarejše mesto Etrurije. (Ta dva grba se vidita poleg Medicejskega [6 praškov, pilu] in Savonarolinega [križ, ker je bil oklical Jezusa Kristusa

za predsednika republike] še vedno v velikem dvorišču stare mestne palače, ki je bila nekaj sedež Medicejcev in kjer sta zborovala l. 1861—1872 tudi italijanski senat in parlament).

Toskanska markgrofinja Matilda zapustila je pred svojo smrtjo (1115) vso deželo papežem, čeravno je bila prav za prav cesarsk fevd. Vsled tega nastali so velikanski prepiri med „guelfi“ in „ghibellini“, ki so zavirali napredku tako ugodno ležečega mesta. Guelfe je vodila plemenitaška rodovina Bonelmonti, ghibelline pa Amadei. Ti so dali umoriti člana rodovine Bonelmontov in zato so začele strahovite meščanske vojne, v katerih se je prelivala brezobzirno bratska kri. Čeravno so guelfi l. 1289 zmagali, vender prepiri niso ponehali, nego zmagalci sami so se razdelili v dva sovražna taborja: beli in črni. Odslej naprej ni nihče več prizanašal, nihče ni poznal usmiljenja: zmagani so se morali kar iz mesta izseliti! Ta usoda je zadela tudi Danta Alighierija, najblajšega florentinskega sina in ponos cele Italije. Ker je bila njegova stranka (beli) zmagana, moral je iz Florence bežati in umrl je v prognanstvu v Ravenni, kjer leži tudi pokopan. Florentinci postavili so mu l. 1863 lep spomenik v cerkvi sv. Križa in na trgu pred njo.

O Florenci se čita sedaj jako mnogo po časnikih, ker je bilo v tem mestu pred kratkim zbranih blizu 50 članov vladajočih rodovin evropskih. Kogar zanima izvedeti, kakošno je to mesto, naj se potruži z menoj v duhu na Galov stolp (Torre al Gallo) na jugovzhodni strani mesta. Okolica florentinska je prekrasna in nikomur ne bode žal lepega sprehoda, ki vodi po obronkih „Poggio imperiale“ na slikovite Arčetriške griče, polne zelenja in cvetja. Na najvišjem teh gričev (192 m; Florenca leži 45 do 55 m nad morjem) stoji mali grad in poleg njega tu imenovani stolp. Grad je pripadal že v prvi polovici srednjega veka plemiški rodovini „dei Galli“, ki je bila ghibellinskega mišljenja, in zato so ukazali guelfi razrušiti vse njih gradove (okoli l. 1280). Njih posestva so pripadla guelfom in sicer rodovini Lamberteschi, ki so z nova pozidali gradič, kakoršen je še sedaj, a ga zopet prodali l. 1464 rodovini Lanfredini. Ta je obdržala poleg drugih bližnjih posestev Galov gradič, dokler ni zamrla l. 1741. Sedaj je njegov lastnik florentinski grof Pavel Galletti.

Prvo važno ulogo je igral Galov stolp l. 1529 do 1530, ko je vojvoda Oranjski skozi jednajst mesecev Florenco oblegal. Z njega so namreč opazovali gibanje stiskanega prebivalstva, ki se je trdo-

konec čri „duchiretovanja“, kajti dosedanja sredstva so obrabljena in zadoščajo kvečjemu še za leto 1893. Leta 1894. se mora dognati volilna reforma ali pa bo moral odstopiti grof Tasffé. Tertium non datur.

Ta dopis se nam zdi tako jase in točen, da mu nimamo ničesar dodati. Sklada se popolnoma z našimi informacijami, katera nas poučujejo, da sedaj, letos, nikakor ni misliti na razpust drž. zbora.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. julija.

Klerikalno gibanje na Moravi.

Dočim nima na Češkem klerikalna stranka kot taka nikakega upliva, ter stoji povsem na strani narodnih stanov, so razmere na Moravi drugačne. Tam je duhovniški upliv veliki, a v narodnih zadevah se to le bolj sporadično pokazuje. Sedaj pa se kaže, da se mislijo moravski duhovniki organizirati na podlagi mejnarodnega socijalno političnega programa. Novi nadškof Olomuski dr. Kohn se je lotil tega dela in da je za to sposoben, uvidi vsak, kdor vé, da je sin židovskih roditeljev, da torej ne pozna čutil, katere imenujemo mi ljubezen za domovino in za narod. To prizadevanje je jako važno in ker je kakor jajce jajcu podobno skrajnoklerikalnemu gibanju v Slovincih, saj navedemo, kako sodojo o tej stvari „Narodni Listy“. Ti pišejo: V vrstah moravske duhovščine se je pojavilo prizadevanje, ustanoviti na Moravi novo politično stranko. Vodstvo te stranke imela bi seveda duhovščina, vodilna sila nove stranke bi pa bilo verako vprašanje. Glavni tabori te stranke imajo biti katoliško politična društva, katerih se je zadnji čas na Moravi veliko ustanovilo. Ni treba prorokovati, kaj se bo zgodilo, kakšen uspeh bo imel načrt in kako ga bo vzprejelo prebivalstvo, a vendar treba konstatovati, da je ta klerikalna organizacija popolnoma nepotrebna. Ugovarjalo se bo seveda, da je katoliška vera v nevarnosti ter da treba duhovščini in ljudstvu trdnjav, v katerih se zamorejo braniti. In ker niti staročeška niti mladočeška stranka neče priznati, da je rimsko-katoliška stvar res v nevarnosti, in torej verskega vprašanja nečeta proglasiti za prvo in najvažnejšo točko njihovih programov, reklo se bo, da mora duhovščina lotiti se dela ter si osnovati posebno katoliško stranko. Take in jedne melodie se čujejo iz klerikalnega tabora. Na to odgovarjamo, da ne vidimo nikjer tistega skrivnega sovražnika, ki hoče narodu vero vzeti; ta sovražnik eksistuje samo v fantaziji nekkih gospodov. Vrh tega mislimo, da, dokler ni dognan boj za politične in narodne pravice, je jako škodljivo, pomnožiti češki program za novo vprašanje, katero bi moglo provzročiti nered, nesporazumljenje in neslogo. Govorniki naše stranke so že večkrat naglašali, da zmatramo versko vprašanje kot privatno zadevo vsakega posameznika in da se narodna stranka v to privatno zadevo nima utikati. S prižnic in v cerkvah naj se učé verske resnice, nikari pa naj se vera ne meša s politiko. Tega pa naši klerikalci nečemo razumeti. Meji njimi je sicer nekaj previdnih mož, ki s vane brate, naj ne delajo takih eksperimentov, kakeršen je ustanovitev nove stranke, ali v krogih višje duhovščine veje drug veter, tam sili vse na to, da se začne „trdna katoliška organizacija“. Najvažnejši moment pri tej stvari je ta, da se hočejo češki klerikalci zvesti z nemškimi duhovniki na Moravi in ustanoviti skupno katoliško-politično stranko. Brez dvoma je češka duhovščina voljna plačati te pomočnike z gotovimi političnimi in narodnimi koncesijami. Tega si mi nismo izmislili, to svedočijo govori in izjave nekaterih čeških duhovnikov. Pater Srbecky se je odrekel držav-

nemu pravu, pravi, da je neizvršljivo in obsoja mladočeške poslance, da so to vprašanje postavili v svojem programu na prvo mesto. Takih in enakih govorov je iz zadnjega časa še več za beležiti. Ali se s tem izraža približevanje k nemški duhovščini? Je li morda to cena, za katero si boče češka duhovščina pridobiti nemško pomoč, da si pod skupno zastavo zagotovi gospodstvo? Tako, kakor se sedaj v klerikalnih krogih govori o naših političnih in narodnih tirjativah, tako se ni doslej v teh krogih še nikdar govorilo. Stari naši duhovniki so ta vprašanja prav razumeli, današnja duhovščina pa zapostavlja ta vprašanja, ali je povsem odstranjuje. To je značilno. Duhovščina naj le nikari ne pozabi, da more tem potem zaiti v močvirje, iz katerega se ne bo nikdar vrnila. Naš narod ne pojde za duhovščino, najmanj za duhovščino, ki za metava pravične naše tirjative in je boče nadomestiti z internacionalnimi verskimi tirjativami.

Madjarska sodba o naših Nemcih.

„Pester Lloyd“ je kot madjarsko-čifutski list sicer velik prijatelj naših laži-liberalcev nemške narodnosti, a časih jim vender pové kako bridko resnico. Tako tudi te dni. Ocenjujejo program naših nemško-nacionalnih sotirjavljanov zlasti z državno-pravnega in političnega stališča, priznava ta list, da so avstrijski Nemci nesposobni za vsak odpor in sploh nesposobni za izvrševanje kakeršnekoli dobro-konservativne državniške ali socijalne naloge, ter sili to prebridko sodbo s pikro opomnjo, „da je brutalno zatajevanje domovine jako globoko prodrlo v avstrijske Nemce“. — „Pester Lloyd“ pozna gotovo dobro svoje nemške tovariše in če jih on tako sodi, jim gotovo ne dela krivice.

Avstrija in Rusija.

Ministerstvo unanih del je dobilo uradno obvestilo, da je ruska vlada načeloma pripravljena, začeti z Avstro Ogerko pogajanja radi nove trgovinske pogodbe na podlagi avstrijskih ponudb. Rusija je zajedno naznanila, da ne bo dala maksimalnemu tarifu na avstrijske uvozne veljave, dokler ne bode vprašanje o trgovinski pogodbi definitivno rešeno.

Vnanje države.

Carinski boj mej Rusijo in Nemčijo.

Zvezni svet nemški je na predlog vlade sklenil, da je nemški tarif na ruske uvozne znižati za pet odstotkov. Nemška vlada je to razglasila v posebni spomenici in v njej seveda po svoje pojasnila ekonomični položaj. Nemški listi govoré o tej spomenici jako previdno, da bi vladi ne delali sitnosti, samo socijalistični list „Vorwärts“ pové na ves glas, da vlada s povišanjem carine na rusko žito sicer ni koristila nemškim veleobrnikom, pač pa veleposesnikom na ljubav podražila siromašni masi prebivalstva kruha. Ljudstvo je silno razdraženo, ker je če ne lakota pa vsaj draginja neizogibna in ker misli Rusija svoje maksimalne carine še za 50 odstotkov povišati in vrh tega je raztegniti tudi na transitno blago, kar bi Nemčiji proizročilo grozno škodo.

Revizija belgijske ustave.

Po dolgih in trudapolnih pogajanjih, debatah in spletkah je znamenita revizija belgijske ustave končno srečno dognana. Zadnjič je nastala prav resna in jako nevarna ministerska kriza, ker se parlament ni mogel zediniti, kako naj se volijo člani senata. Ministerski predsednik Beernaert je bil že podal svojo demisijo in le vsled tega so odnehale posamezne stranke, vsaka nekoliko, da se je doseglo porazumljenje. Da je ministerstvo res odstopilo, bilo bi dosedanje delovanje za revizijo ustave ostalo brez uspeha. Parlament je privolil, da bodo davkoplačevalci, kateri odrajujejo na leto posebe določeno svoto davkov, volili dve tretjini vseh senatorjev, tretjo tretjino pa provincijalni soveti.

Francija in Sijam.

Odločnost in energija, s katero je postopala Francija napram Sijamu, obrodila je dober sad. Vse kaže, da bo francosko-sijamski konflikt v kratkem uravnan. Čim se je blokada sijamskega obrežja izvršila in so Sijamci uvideli, da angleška vlada nima niti volje niti moči, zoperstaviti se Franciji, dasi ne dela blokade Sijamcem nikake škode, ampak samo angleški trgovini, udali so se takoj. Sijamska vlada je naročila svojemu poslaniku v Parizu, naj naznani francoski vladi, da vzprejme kralj sijamski vse v ultimatumu stavljenе pogoje. Francoska vlada je takoj sklicala ministerski svet, a ker niso bili navzočni vsi ministri, se stvar ni rešila, nego odložila za včeraj. Ministerski predsednik je vse ministre sklical na posvetovanje v Mariy, kjer se mudi predsednik republike Carnot. Francoski ministri niso povsem jedini; nekateri zahtevajo, naj vlada odkloni sijamski predlog, češ, da je sijamska vlada vzprejela ultimatum prepozno, ko je določen rok že potekel, drugi pa so za to, da se vzprejme sijamski predlog in to bo tudi najbrž obveljalo.

Dopisi.

Od nekod, 29. julija. [Izv. dop.] Z vašim dovoljenjem vam zopet poročam iz našega danes mokrega „Nekoda“, ter vam stavim vprašanje, na koje mi pa ni treba dajati odgovora, ker mi je mejtem odgovor sam došel na um. Vi znate „delati“ liste, a prašam vas: znate je tudi čitati? Jaz menim, da je drugo nič manj važno nego prvo. Vi me razumete, kaj hočem s tem vprašanjem; jaz imam čitanje s pridom na misli. A nikar ne mislite, da menim „čitanje mej vrsticami“, k čemur nas sili „oficijozni“ organi, niti ono čitanje Goethejevo, po kojem se „podlaga“ („unterlegen“), ne da bi se „razlagalo“ („auslegen“). Vsega tega ne, ampak čitanje z razumom, z odprtimi očmi in brez vsega dokladanja, takó si jaz tolmačim čitanje, ako se ne motim v tem. — In naši listi so res zanimivi v tem oziru. Koliko zanimivega za poznavanje naših slovenskih razmér ne zajemam, takó čitáje iz naših — strahóta! — blizu štirideset raznih listov! Tu imate, ako hočete svojo pozornost na zanimivosti obračati, gradivo nad gradivom nakupčenega. Danes čitam na pr., da so se slovenske in hrvatske abiturjentije in dotični abiturijentje učiteljski zbirali v Ljubljani v zares veselo, odkritosrčno narodno veselico, da svetu izpovedajo svoje narodno mišljenje. Gotovo lep primér avobodnosti, katero od srca želimo tlačenemu našemu ljudskemu učiteljstvu. Predvčerajšnjim pa sem čital tudi o učiteljih, pa ne abiturijentih, ampak o že „dozorelih“ učiteljih, ako se ne varam, šent-lebarskega okraja na Štajerskem, da so imeli, sicer ne „veselico“, ampak „konferenco“ — kakó to glasi vse drugače nego „veselica“ —, a pri tej konferenci je jeden izmed zbornikov imel toliko poguma, da je stavil „predlog“, naj se tudi v slovenskem jeziku — povedano bodi, da so to bili učitelji slovenski in to učitelji slovenskih otrok! — sme razpravljati, pa da je ta „kot strela iz jasnega“ stavljeni predlog tudi srečno — padel pod mizo. To je pogúm, sem si mislil, pogúm, kakeršnega „anale“ slovenskega učiteljstva ne pomnijo!! Reči moram, da odslej me ni več strah za naše odgojitelje, ker vidim, do kolike stopinje močatosti se popinjajo neki „narodni prosvetitelji!“ — Ali moj dopis ni razprava,

vratno upiralo nasilnemu sovražniku. Vojvoda sam je stanoval v Galovem gradiču in njegovi podpoveljniki po bližnjih vilah. Mnogo važnejši pa je postal Galov stolp zaradi tega, ker je na njem opazoval zvezde najimenitnejši italijanski astronom Galileo-Galilei (1563—1642). Ta veleum preživel je zadnje dni svojega življenja na Arčetriških gričih. Najel si je bil namreč l. 1631 hišo „Gioiello“ na podnožji Galovega stolpa, blizu samostana svetega Mateja, kjer sta živel kot nuni klarisinski njegovi dva hčeri. Ljubil je posebno starejšo hčer „suor Celeste“, ki je pa umrla od žalosti zaradi preganjanja svojega očeta (2. aprila 1634). To je bil za Galileja hud udarec, še bolj nego ostrá prepoved florentinskega inkvizitorja, da naj se nikoli več ne predrzne prositi milosti pri sv. uradu. Žalostilo ga je vrhu tega slabo obnašanje svojega jedinega sina Vincenca in le njegovi zvesti učenci so mu bili jedina tolažba njegovega življenja. Na zadnje je l. 1638 popolnoma oslepil ter živel večinoma v Florenci, a umrl 2. januarja 1642 brčkone na podnožji Arčetriških gričev.

Galov gradič je precej skromen, od zunaj srednjeveškim trdnjavam podoben. Skozi visoka vrata stopimo na malo dvorišče, ki nam služi tako-

rekoč za vsprejemno sobo. Obdajajo jo na treh straneh stebri iz celega kamena, vrhu katerih stoje lepi korintski kapiteli. Mnogi trdijo, da je to dvorišče napravljeno po načrtih glasovitega arhitekta Brunelleschija, ki je sezidal veličanstveno kupolo prekrasne Florentinske stolnice (1417). Na desni strani vhoda se vidi Heba s kupico (iz sadre) mej lavorovim grmičjem, družega posebnega ni na dvorišči. Nasproti glavnemu vходу vodijo nas male stopnice k večji dvorani, kjer se nahaja Galilejeva slika, napravljena od glasovitega flaminškega slikarja Sustermans. Nasproti njej vidiš podobo velikega vojvode Kozima II., učenca Galilejevega, ki je pa prežgodaj umrl, da bi bil mogel zagovarjati in braniti svojega učitelja. V naslednji sobi kažejo sliko „mojstra“ Galileja Galilej, deda našega zvezdoznanca, ki je bil florentinski zastavonosel l. 1445, dalje sliko Aleksandra Galilej, ki je napravil procelje preimenitne bazilike sv. Ivana Lateranskega v Rimu, in podobo Napoleonove matere, naslikane po Antonu Canova. V bližnjih sobah je še mnogo zanimivega shranjenega, n. pr. zemljepisna karta iz prve polovice XVII. stoletja z latinskimi in francoskimi okraski (načrtal jo je Duval); za tem papirnat rokopis Dantejeve „Divine Commedie“ (dopisan leta

1416); dalje lastnoročen popis vseh stroškov, katere je imel Benvenuto Cellini za ulivanje svojega Perzeja, ki se občuduje v loži „Lauzi“ (nasproti stari palači), in ki ima prekrasen podstavec, na katerem je izražena rešitev Andromede. Toda najlepši biser vseh spodnjih sob je podoba Michelangela Buonarrotta, katero je on sam izdelal, kakor trdijo najveljavnejši domači in tuji poznavatelji: „qui est le premier joyau de la Torre de Galileo“.

Iz spodnjih prostorov pridemo po ozkih stopnicah v „Galilejev muzej“, v katerem se nahajajo vsi mogoči spomini na Galileja, katere je mogel zbrati sedanji gradski lastnik grof Galletti. Tu se vidi najpoprej doprsje Galilejevo (iz pečene ilovice), ki je bilo zelo ukusno izdelano v prvi polovici XVII. stoletja; potem Galilejeva mrtvaška krinka, nekaj njegovih lastnoročnih verzov, Galilejeva podoba na emajlu, drugih šest Galilejevih podob; daljnogledi, katerih se je baje on posluževal pri opazovanju zvezd; 7 raznih medalj z Galilejevo podobo itd. Tu kažejo tudi železne in kamenene kroglice iz časa obsedanja, katere so našli v obližji Galovega stolpa. V muzeju se vidi tudi star globus in stara klepsidra (vodna ura), katera sta mogoče služila Galileju pri njegovih opazovanjih. Dalje kažejo

v kateri je treba „logično“ azevanih mislij; jaz imam od vas, gosp. urednik, mi podeljeno svobodo, tudi nekoliko „nelogično“ pisati, kajti sem samó prosti „dopisnik“, in dopisi smejo svoje misli jedno k drugi pritikavati, kakor to dela Jaroslav Vrchlický v svojih ravnokar v beli Ljubljani izišlih „Barvanih črepinjah“. Tedaj majhen skok! — H Kamniški slavnosti se vozečim zmanjkalo je železnici „vagonov“, a muhasto vodstvo železnice pomoglo si je z „živinskimi“ vagoni (beseda „repórterka“) v katere je vtaknilo potujoče goste. Reči moram, da hudobnim ljudem se bode to dejanje menda čudno dozdevalo, nam Slovencem, ki nismo — k sreči — prerazvajeni, utegne to čisto „naturalno“ se dozdevati. A prašam samó: kakó pa so naše avstrijske železnice preskrbljene z vozovi za slučaj vojne? Bog nas čuvaj vojne, a bojim se, da tedaj tudi „živinskih vozov“ ne bode dovolj. — Sicer pak ta skrb ne zadeva vašega dopisnika; k večjemu bi se tikala naših državnih poslancev, ki so si v najnovejšem času gradbo železnic postavili za „sport“. — Vidé, da sem zagazil do „sporta“, o kojem pišejo novine dan današnji toliko, jaz pa o njem nič ne umém, čutim se prisiljenega, da sklepam svoj dopis, da mu tudi ne porečete, da že spada v vrsto „sportov“. —

Iz Rogatec — Slatine, 26. julija. [Izv. dopis.] (Škof Strossmayer in slovenska duhovščina.) Kakor vsako leto, biva tudi letos že nekaj časa v naših toplicah veliki mecen jugoslovanski, slavni vladika Strossmayer. Rodoljubna čestita duhovščina spodnještajerska iz bližnje okolice ni nikdar zamudila prilike dostojno pozdraviti velikega rodoljuba hrvatskega, a letos je to storila posebno slovesno in izrazila svoje domoljubno zadovoljenje nad srečno doganjam sporazumljenjem mej obema frakcijama hrvatske opozicije. Da sta si bratovski roki podala v Krapinskih toplicah prva dva rodoljuba hrvatska, vzradostilo je vsacega poštenega Slovenca in temu veselju pridružili so se tudi č. g. duhovniki iz Rogatsko-Slatiske in bližnjih dekanij, ki so se predvčerajšnjim poklonili slavnemu vladiki. Nadžupnik in dekan č. g. Tombah pozdravil ga je imenom vse zbrane duhovščine ter izrekel, kako je razveselila slovensko duhovščino vest, da se je dosegla sloga mej brati, ki bode gotovo donekla le srečo vrlému narodu hrvatskemu v narodnem in verskem oziru. Globoko užalostilo je slov. duhovščino, da se jeden del hrvatske duhovščine nabaja mej nasprotniki tako blazega rodoljuba. Smelo, rekel je govornik, lahko rečem, da vsa slovenska duhovščina labodske škofije od prečastitega knezoškofa pa do zadnjega duhovnika v oddaljeni vasici neomejeno spoštuje, občuduje in iskreno ljubi Vašo Prevzvišenost. Vsi štajerski Slovenci strinjajo se z zbranimi duhovniki v srčni želji: Bog obrani, Bog obvari še mnogo leta prevzvišenega in premilostljivega vladiko Josipa Juraja Strossmayera! Vladika bil je ginjen po teh besedah, ter se je zahvalil prav toplo, rekoč, da ga posebno veseli ta izjava čestite slovenske duhovščine. Ko se je vršila sprava, vodila ga je vest in storil je le to, o čemur ve, da bode na korist katoliški veri in preljudi domovini. Mnogokrat stavil je svoji duhovščini vrlo slovensko duhovščino v izgled, poudarja-

tu lastnoročno pismo florentinskega inkvizitorja Jurja Bolognetti, ki naznanja florentinskemu nadškofu Niccolinu Galilejevo obsodbo, katero je izrekel najvišje sodišče sv. uradu 22. junija l. 1633, in odluk „della Congregazione dell' Giudice“ iz l. 1634, ki prepoveduje čitati razna Galilejeva dela, mej drugimi tudi njegov glasoviti „Dialogos“, t. j. razgovor o Ptolomejevem in Kopernikovem sistemu gledé gibanja zemlje okoli solca. Blizu tam se pa vidi tudi inkvizitorjevo dovoljenje nekemu duhovniku Stroziju, da sme čitati „Dialog“ (l. 1674). Tudi lastnoročno pismo Galilejevega sina Vincenca kažejo opazovalcu. Slednjit vidimo v Galilejevem muzeju tudi podobo Iyana Kr. Torricellija, ki je iznašel tlakomer, in lepo pobarvano omaro, v kateri hranijo vsa tiskana dela, ki se tičejo Galileja. Na lestvicah, ki vodijo prav za prav na Galilejev stolp, vidi se tudi bakrorez poljskega slikarja Matejka, ki predstavlja Galileja, kako odhaja iz dvorane, kjer je moral prisesti, da se zemlja ne giblje okoli solca. (Po tej prisegi je bil nekaj časa interniran v vili Medici na Monte Pincio v Rimu, ki je sedaj lastnina francoske države, in blizu te vile dal je rimski municipij postaviti priprost telurij z najvažnejšimi zemeljskimi krogi.)

(Dalje prih.)

joč, koliko se da doseči s složnim postopanjem. V dalnjem prijateljskem pogovoru zahvalil se je vladika opetovano še posamičnim članom za prelepo ovacijo, katero mu je priredila rodoljubna slovenska duhovščina. Vsem udeležencem ostali bodo v vednem spominu prekrasni trenotki, katere so preživeli v bližini duhovitega starčka, prvega sina hrvatske domovine, čegar srce pa isto tako toplo bije za vse bratske narode, posebno tudi za naš narod slovenski, kar je slavni vladika že tolikrat dokazal z besedo in dejanjem. Končam kratko svoje poročilo z iskreno željo, da nam Bog ohrani še mnogo let telesno in duševno krepkega našega ljubljeneega mecena!

Domače stvari.

— („Agramer Tagblatt“) priobčil je v sobotni številki zopet oster dopis iz Ljubljane, v katerem se bavi z delovanjem dež. predsednika g. barona Heina.

— (Iz Zagreba) se nam naznanja, da se je dež. predsednik gosp. baron Hein, vračajoč se z inspekcijskega potovanja, mudil v soboto v spremstvu nekega uradnika pri dež. vladi v Ljubljani tudi v Zagrebu, své inkognito.

— (Osobne vesti.) Načelnik tovarnega skladišča na državnem kolodvoru g. Ivan Križaj imenovan je začasnim načelnikom postaje pod Zelenim hribom na Dolenjski železnici. — Okrajnim zdravnikom v Tolminu imenovan je dr. Branislav Gallaš, dr. Guido pl. Beden pa začasnim okr. zdravnikom za Pazinski okraj. Premješčen je okr. zdravnik dr. Aleks. Zencovich iz Sežane v Gorico in dr. Fr. Jaschi iz Pazina v Sežano.

— (Promocija) Minoli teden bil je na Graškem vsučilišči promoviran doktorjem prava gosp. Fran Mohorčič iz Ljutomera. Čestitamo!

— (K Sežanski slavnosti.) Naš poročevalec nam javlja gledé velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda, da so pri prosti zabavi na vrtu g. Mohorčiča govorili tudi gg. kaplan Svaton iz Šent Lenarta pri sedmih studencih, g. drž. poslanec Nabergoj in g. dež. poslanec ter urednik „Naše Sloge“ M. Mandič. — Naprošeni smo popraviti pomoto, ki se je urinila v dodatno poročilo našega g. dopisnika iz Sežane. Pri veselici po zborovanji družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani je namreč pel kvintet pevskega društva „Ljubljane“, a ne „Slavca“, kakor je po pomoti pisal g. dopisnik.

— (Jour-fixe „Sokola Ljubljanskega“) s sodelovanjem društvenega tamburaškega zbora bode v četrtek dne 3. avgusta na vrtu restavracije „pri Lloyd“ na sv. Petra cesti. Razdelila se bode pri tej priliki darila, prisojena pri vse-sokolski slavnosti.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Marijanica Prosenc v Ljubljani nabrala je 10 kron; darovali so: Po 2 kroni gospa A. Geba, zasebnica in g. Fran Rojnik trgovec; po 1 krono: gdčni. Milica Prosenc, učenka in Faneta Prosenc; darovalka 4 krone. — Življerodoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista kronine darove: Po pogrebu brata Karola Pogačnika zbran] Sokoli zložili so 8 kron 60 vin., katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci!

— (Popravek.) Gosp. Marko Špan, čevljarski mojster v Ljubljani, nas prosi popraviti pomoto, ki se je urinila v zadnje poročilo o obrtnem gibanji, kjer je bilo rečeno, da se je odpovedal svojemu obrtu. Hotel je le vzeti mali patent, ker ga pa ni dobil, izvršuje svoj obrt nadalje, kakor doslej, na podlagi svojega patenta, kar s tem rade volje prijavljamo in tako popravimo pomoto našega poročevalca.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanji mestne občine Ljubljanske) od 16. do 22. julija. Novorojencev je bilo 15 (= 24.44 ‰), umrlih 10 (= 16.12 ‰), mej njimi so umrli za tifuzom 1 tujec (v bolnici), za jetiko 4, vsled starostne oslabelosti 1, za različnimi boleznimi 4. Mej umrlimi bili so tujci 3 (= 30 ‰), iz zavodov 4 (= 40 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 10, za škrlatno 2, za vratico 2, za hripo 4.

— (Šolska poročila.) V štirirazredni deški ljudski šoli v Kranji bilo je koncem šolskega leta 145 učencev, vsi rimsko-katoliške vere in razun 2

slovensko-nemško govorečih vsi slovensko govoreči. Iz Kranja jih je bilo 132, izvan Kranja 13, polvoljni uspeh jih je imelo 102, nepovoljni 39, neizprašani so ostali 4. Poleg nadučitelja in vodje g. M. Kustra poučevali so še 3 učitelji in 2 kateheta. Od 8. maja, ko je g. vodja Kuster nastopil 3 mesečni dopust, vodil je šolo g. učitelj J. Pezdich. Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo v 2 razredih in v pripravljalnem tečaju 53 učencev, razun 2 vsi slovensko govoreči, 21 obrtom pripadajoči. Poučevali so vodja, 1 katehet in 3 učitelj. Povoljen uspeh jih je imelo 35, nepovoljen 16, neizprašana sta ostala 2, mej letom izstopilo jih je 13. — Na štirirazredni Franc-Jožefovi ljudski šoli v Črnomlju z dekliško paralelko bilo je skupaj 383 učencev in učenk, mej njimi samo 7 ptujih dečkov. Ponavljalno šolo je obiskovalo 109 učenk in učencev. Poučevali so: voditelj, nadučitelj in šolski nadzornik Anton Jeršič, 1 katehet, 1 učiteljica in 3 učitelji. — V štirirazredni ljudski šoli v Mokronogu je bilo 268 učenk in učencev, v ponavljalno šolo jih je hodilo 47. Poučevali so: Nadučitelj in vodja g. Jernej Ravnikar, 2 učiteljici, 1 katehet in 1 učitelj. Šolsko poročilo ima na čelu življenjepisa bivšega nadučitelja Mokronoškega Jož. Potokarja, spisal J. R.

— (Slovensko-nemško pevsko društvo) je ustanovil učitelj g. Jan. Gabron v Slovenskem Plajbergu na Koroškem. Živio!

— (Na Vrbskem jezeru) je letos jako mnogo tujcev. V Porečah jih je 1200, v Vrbi 1125, pri Štosirju 34, v Loreti 38, na Planini 40, v Ribnici 15, na Sekiri 88, v Krivi Vrbi 469, na Otoku 139.

— (Občinski zastop v Tržiču) (Monsfalcone) imenoval je Tržaškega namestnika viteza Rinaldinja častnim meščanom v priznanje njegovih zaslug za zgradbo Červinjske železnice. Ob enem se je vpisal mestni zastop kot član „Lege nazionale“.

— (Renegat in Lahon.) Iz Gorice se nam piše: V četrtek zvečer sprla sta se v gledališki kavarni do sedaj najintimnejša prijatelja in slovenozorca sodni svetnik Josip Goriup in odvetnik dr. Fran Marani. Prvi je „pristen“ Italijan, rodóm z Vrha nad Kanalom na Goriškem in znan kot strasten nasprotnik Slovencev; drugi je zagrižen Lahon in aspirant za županovo mesto v Gorici. Ta dva moža sta se v četrtek pred odličnim in mnogobrojnim občinstvom javno psovala in ruvala. Marani je hribovskemu Italijanu Goriupu rekel, da ne zasluži, da bi ž njim svojo roko pomazal; vzel je na to „Neue Freie Presse“, jo ovil okolo roke ter založil Goriupu dobro zaušnico. Goriup ni reagiral, ampak se izgovarjal, češ, da Maranija ni hotel razžaliti. Drugi zopet pripovedujejo, da je Marani raztrgal neki akt ter ga Goriupu vrgel v obraz. Naj že bode temu kakor hoče, škandal je in ostané.

— (Narodno veselico in ples) priredé v nedeljo, dne 6. avgusta mladeniči Nabrežinski v prostorih g. J. Tanceta. Pri tej veselici se bode razvila nova narodna zastava. Zvečer bode razsvetljava in umetalni ogenj. Začetek plesu je ob 1. uri popoldne.

— („Tržaški Sokol“) priredi v nedeljo, dne 6. avgusta izlet v Plavje. Člani, ki se hoté udeležiti izleta, naj se oglase pri odboru najdalje do četrтка dne 3. avgusta.

— (Angleško brodovje,) ki je bilo napovedano za to poletje, da obišče istrsko-dalmatinske obale, ne bode letos prišlo v te kraje. Že po nesrečni katastrofi „Viktorije“ je postal obisk dvomljiv, zdaj pa je definitivno odpovedan.

— (Potres.) Zadnji potres, o katerem smo poročali v soboto, čutili so v petek okolu četrte ure zjutraj tudi v nekaterih krajih na Hrvatskem, kakor poročajo hrvatski listi.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni Franc-Jožefovi ljudski šoli v Črnomlju je izpraznjeno četrto učiteljsko mesto z letno plačo 450 glđ. za katero se oglase lahko tudi učiteljice. Prošnje do dne 15. avgusta pri okrajnem šolskem svetu v Črnomlju. — V Medulinu pri Pulji razpisana je služba vodje III. razreda za tamošnjo mešano ljudsko šolo. Prošnje okrajnemu šolskemu svetu v Pulji.

**Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Slovanskih arheologov kongres) bode dne 13. avgusta v Vilni. Udeležili se ga bodo tudi Poljaki, akoprani ni bilo dovoljeno, da se na kongresu sme razpravljati tudi v poljskem jeziku.

* (Zupnik Lukaciu.) Rumunjski rodoljub župnik Lukaciu, ki je bil kakor znano, obsojen zaradi svojega rodoljubja od madžarskih porotnikov, bode ko prestane kazni, zopet nastopil svoje župniško službo. Nadškofjski konsistorij je namreč spoznal, da se Lukaciu ni pregrešil proti kanoničnim zakonom.

* (Medicinska fakulteta v Sofiji) se bode baje osnovala v kratkem. Primarij Dunajske bolnice „Rudolfstiftung“ dr. Edmund Neusser je dobil nalog, da novi zavod ustanovi popolnoma.

* (Italijanski tehniki na Dunaji.) Te dni prišlo je 24 dijakov inženerske šole v Rimu pod vodstvom prof. C. Ceradinija na znanstvenem potovanju na Dunaj. Ogledali si bodo vse znamenite zgradbe in ostanejo kakih pet dni na Dunaji.

* (Kolera v Italiji.) Turinska zdravstvena oblastva izjavila so, da so sumni slučajji bolezni, ki se je opazila v nekaterih okrajih cholera nostras, ki nima epidemičnega značaja. Oblastva storila bodo vse potrebno, da se ne zanese kolera iz drugih dežel preko deželnih mej.

* (Emin Paša.) Londonski „Times“ prijavlja pismo angleškega misijonarja Swanna iz Karonge ob jezeru Njansa, ki potrjuje vest, da so Emin pašo ubili in požrli črnici blizu Kitongalonge v oktobru minulega leta.

* (Grozen požar na morji.) Iz San Franciska se poroča, da je nastal na španskem parobrodu „Don Juan“ na širnem morju požar. Od 225 oseb, kolikor jih je bilo na ladiji, rešile so se samo štiri, vsi drugi prišli so ob življenje.

* (Američanska sodba.) V Denveru v državi Colorado ustrelil je neki italijanski gostilničar Arata Američana, ki ni mogel plačati. Morilca so zaprli, nad 5000 ljudi pa je naskočilo jetnišnico. Po daljšem boju z jetničarji, v katerem sta bili ubiti dve osebi in več ranjenih, izrekli so napadci morilca in ga obesili na bližnjem drevesu. Policija se ni mešala vmes.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. julija. Taaffe odpotoval včeraj v Nalšov.

Dunaj 31. julija. „Montagsrevue“ javlja, da ima trgovinsko ministerstvo v kratkem dobiti izjave raznih korporacij glede novega zakona o lokalnih železnica. Ta zakon pride na jesen v državnem zboru v razpravo.

Sofija 31. julija. Izid volitev znan skoro iz vseh okrajev. Mej 161 izvoljenci je samo 9 članov opozicije, a noben vodja, noben bivši minister.

Rim 31. julija. V Palermi, v Neapolju in v Genovi primerilo se je več slučajev kolere.

Berolin 31. julija. Radikalni Poljaki so silno razdraženi, da so poljski poslanci glasovali za vojaško predlogo. V Poznanju so radikalci razgnali udeležnike shoda, kateri je priredilo poljsko politično društvo. Privrženci poslancev umaknili se radikalcem, ključnim: „Ven z dvorno stranko!“ Kanoniku Skrzydlewskemu oteli napadalcu čepico in ga vrgli po stopnicah. Pretep se je nadaljeval še na cesti.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se da tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolni utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštne povzpetji pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ. Tuchlauben 9. V zaloga po deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (18-10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tučet:

30. julija.

Pri **Maličih:** Grunlich, Eschler z Dunaja. — Pogačnik iz Cerknice. — Sarosch, Belšan iz Grada. — Guzelj, Ranzinger iz Trsta. — Wenedikter iz Kočevja. — Dumilinger iz Zagreba. — Pliskar, Černe iz Ljubljane. — Szalay iz Budimpešte.

Pri **Stonni:** Charle, Kornau, Schiller, Steininger, Panlin, Pfauter, Pollak, Gross, Benedik z Dunaja. — Dr. Rusconi, Dr. Bolaffio iz Trsta. — Holeczek iz Polja.

Pri **južnem kolodvoru:** Schulz, Schrantzsch, Metzger z Dunaja. — Dr. Florio iz Trsta. — Goljavek iz Gorice.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Umrli so v Ljubljani:

28. julija: Janez Hogn, najdenec, 2 leti, 10 mesecev, Streliške ulice št. 11, rhachitis.

V deželni bolnici:

28. julija: Mihajl Pičman, črevljar, 38 let, jetika.

Loterijsne srečke 29. julija.

Na Dunaji: 36, 53, 11, 18, 63.
V Gradci: 13, 65, 31, 83, 1.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. julija	7. zjutraj	732.9 mm.	18.0° C	sl. jvz.	obl.	0.10 mm
	2. popol.	731.5 mm.	22.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.7 mm.	18.2° C	sl. vzh.	obl.	
30. julija	7. zjutraj	730.1 mm.	17.4° C	sl. vzh.	obl.	27.50 mm.
	2. popol.	729.4 mm.	20.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729.0 mm.	16.6° C	brev.	obl.	

Srednja temperatura 19.5° in 18.3°, sa 0.1° in 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 31. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.15	—	97.25
Srebrna renta	96.85	—	96.90
Zlata renta	118.85	—	118.80
4% krona renta	96.50	—	96.55
Akcije narodne banke	980.00	—	980.00
Kreditne akcije	336.75	—	337.90
London	124.75	—	124.60
Napol.	9.88	—	9.86 1/2
C. kr. cekini	5.88	—	5.87
Nemške marke	61.07 1/2	—	61.00
Italijanske lire	46.00	—	46.00
Papirnat rubelj	1.29 1/2	—	1.29 1/2

Dne 29. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 60 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151 „ — „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	254 „ — „

Pekarija

v glavnem mestu Ljubljani odda se takoj pod zelo ugodnimi pogoji v najem.

Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (791-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 12. uri 05 minut po noči** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. uri 06 minut zjutraj** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.
- Ob 11. uri 50 minut dopoldne** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 4. uri 20 minut popoldne** osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

- Ob 5. uri 55 minut zjutraj** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
- Ob 11. uri 27 minut dopoldne** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Lince, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.
- Ob 4. uri 53 minut popoldne** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
- Ob 9. uri 27 minut zvečer** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

- Ob 7. uri 18 minut zjutraj** v Kamnik.
- „ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.**
- „ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.**
- „ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).**

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

- Ob 6. uri 51 minut zjutraj** iz Kamnika.
- „ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.**
- „ 8. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.**
- „ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).**

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12-163)

Zahvala.

Za izredno prijateljsko sočutje mej boleznijo mojega nepozabnega soproga, gospoda

Dragotina Pogačnika

kakor tudi za mnoge darovane vence in mnogo-brojno spremstvo pri pogrebem sprevodu, štejemo si v dolžnost, izrekati vsem, v prvi vrsti spoštovanim udom društva „Ljubljanski Sokol“ in gg. pevcem društva „Slavec“ svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 30. julija 1893.

(792) **Zalujoči ostali.**

Nekaj

ograjnega omrežja

iz litega železa

se po cenil odda pri G. Tönnies-u v Ljubljani. (774-3)

Kazenski zakon

Kazensko-pravdni red

gospode juriste in druge

dobivata se v slovenskem jeziku

(v usnje vezano)

v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani.

Cena 3 gld. in 2 gld. 80 kr.

Moč in učinek

jedino pristnega angleškega

čudotvornega balzama.

Jedino me-to, kjer se proizvaja in ga je moči dobiti, je lekarna „pri angelju varuhu“

A. Thierry-ja v Pregradi, Hrvatska.

Najstarejše, najizkušenejše, najreelnejše, poleg tega najcenejše univerzalno, ljudsko, domače in zdravilno sredstvo proti malone vsem notranjim in zunanjim boleznim.

Ta balzam se rabi vnanje in se tudi použije. On je: 1. **Neprekošeno zdravilo pri vseh plućnih boleznih in boleznih na prsih**, ublažuje katar, ustavlja ismetavanje, leči bolesten kašelj in celo zastarele take bolezni. 2. **Izvrstno deluje pri vnetju na vratu**, hripavosti itd. 3. **Prežene korenito vsako mrzlico**. 4. **Leči vsako bolezen na jetrih**, na želodcu in v črevih, osobito želodčni krč, ščipanje in trganje v želodcu. 5. **Vzame bolečine in leči zlato žilo in šuljeve**. 6. **Deluje kot mečilo in čisti krevi in obistji**, prežene težkomišelnost in melanholijo in poživlja tek in prebavo. 7. **Služi izvrstno pri zobobolu**, votlih zobeh, ustni gnilobi in vseh zobnih in ustnih boleznih. 8. **Je dobro sredstvo proti črvo**, trakuljam in pri božjasti. 9. **Je jako čudotvorno sredstvo za vse rane**, stare in sveže, naroge, ušén, mozolje, bradavice, **opekline**, **zmrazne rane**, kraste, garje in prišče, razpokane in hrapave roke, prežene glavobol, šumenje, trganje, protin, bol v ušesih itd., kar je vse natančneje povedano v navodu o porabi. 10. **Domače sredstvo je to, čigar uspeh je nedvojen**, ki je jako reelno, ce nen- in povsem neškodljivo in ne bi smelo manjkati v nijedni obitelji kot prvi pomoček. Jedna sama skušnja bode več dokazala in prepričala, nego to naznanilo. Pristen in nepopačen je ta balzam le, če je vsaka stekleničica zatvorjena s srebrno puščico, v katero je utisnena moja tvrdka: „**Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varuhu“ v Pregradi**“, če je vsaka steklenica previdena z rudičev etiketo in zamotana v navodilo o porabi, na kateri se nahaja ista varstvena znamka z istim tekstom, kakor je tu zgoraj natisneno. Vsi drugi balzami, ki niso z mojo puščico zatvorjeni in nimajo teh znakov, so posneme in ponarejanja in sodružujejo v sebi prepovedane in škodljive drastične tvarine, kakor „aloš“ in tako dalje in je vsak tak balzam zavračati. Posnema- malci in ponarejalci mojega jedino pristnega balzama se sodnijsko po meni najstrožje zasledujejo na podlagi zakona o zaščedenji znani, isto tako vsi preprodajalci ponarejanj. Izvedenško spričalo visoke kr. deželne vlade (št. 5782 B. 6108) izkazuje glasom analitiškega izvida, da ne sodružuje moj prepart nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih tvarin. **Kjer ni nikake zaloge mojega balzama, naj se naročuje direktno in naj se adresira: „Lekarna „pri angelju varuhu“ A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogateu-Slatini**“.

— Pošilja se poštne prosto na vsako postajo Avstro-Ogerske 12 malih ali 6 velikih steklenic za 4 krone, 60 malih ali 30 velikih steklenic stane 12 kron 60 vin., poštne prosto v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 velikih steklenic 5 kron, 60 malih ali 30 velikih steklenic 15 kron. Pošilja se le proti povzetju ali če se denar preje vpošlje. (723-2)

Adolf Thierry
lekarnar v Pregradi pri Rogateu-Slatini.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.